

სადამო სოფლად

გზას ვერ პოულობენ მწკრივი წეროები,
გზას ვერ პოულობენ ნელი ნიავეები,
ოდნავ ირხევიან ისლის ღეროები, .
მთების შეღამებით მონაიავეები.

ყელი მეღანდება გადასაკონელი...
რალაც მომაგონდა, რალაც დამავალე.
გზებზე მიმავალი ბლავის საქონელი
და ცას ენაზება შუქი დამავალი.

მღვრიე ხაბოებში სძინავთ სანაოებს.
შენ ხომ არავისთვის არ ხარ შორებელი=
ისევ სიხარული, მაგრამ ამაოა:
მოდის მეოცნებე გაუსწორებელი.
1916